

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการสัมภาษณ์สตรีผู้มีงบ้านใหม่หันของซอย หมู่ที่ 11 ตำบลแม่แรม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 150 ครัวเรือน และบ้านแม่ตาใหม่ หมู่ที่ 6 ตำบลโป่งพาง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 246 ครัวเรือน ประชากรรวมทั้งสิ้น 396 ครัวเรือน โดยทำการสุ่มขนาดตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling technique) ซึ่ง มีวิธีการดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ความคลาดเคลื่อน (Error) ในกรณีที่รู้จักจำนวนประชากรที่แน่นอน (บุญธรรม, 2531:51) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 7 (0.07) การกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับความเชื่อมต่อได้นั้นสามารถขอขั้นได้ตั้งแต่ 0.01 - 0.10

ประชากร 396 ครัวเรือนได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 135 ครัวเรือน

2. จากกลุ่มตัวอย่าง 135 ครัวเรือน ทำการหาสัดส่วนโดยเทียบจากประชากรทั้งสิ้น 396 ครัวเรือน ให้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากบ้านใหม่หันของซอยจำนวน 51 ครัวเรือน และบ้านแม่ตาใหม่จำนวน 84 ครัวเรือน หลังจากนั้นทำการคัดเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบง่ายโดยวิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้คือ ใช้แบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้างขึ้นเพื่อร่วมรวมข้อมูลความต้องการ ประจักษ์ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ออกไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น พ่อนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เดี่ยว กับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของสตรีผู้มีงบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทางด้านเพรียบเทียบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทางด้านลังกม

ตอนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลการมีส่วนร่วมในการเกณฑ์ตวนที่สูงของศศิริเพ่า
แมง แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

4.1 การวางแผนปฎิบัติการเกณฑ์ ประกอบด้วยคำตามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนปฎิบัติการเกณฑ์ของศศิริเพ่าแมง ในเรื่องเหล่านี้คือการเลือกพันธุ์สัตว์ การเลือกพันธุ์พืช การป้องกันและการกำจัดโรคและแมลงพืช การป้องกันและรักษาโรคสัตว์ การนำເຫດໃນໄສເມີນໃຊ້ໃນการเกณฑ์ การจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือทุ่นแรงการเกณฑ์ การจัดหาสินเชื่อเพื่อการเกณฑ์ การขาดแคลนผลิตภัณฑ์การเกณฑ์ การวางแผนถึงสัตว์ต่างหน้า การวางแผนพะປຸກพืชต่างหน้า และการเลือกพืชในการเพาะปลูก

4.2 การใช้แรงงานในกิจกรรมการเกณฑ์ ซึ่งประกอบด้วยคำตามดัง ๆ ดังนี้

ก. สัตว์ลึบ ໄດ້ແກ່ การจัดหาอาหารสัตว์ การให้อาหารสัตว์ การสร้าง และซ่อมแซม กอกເລື້ອງສัตว์ การฉีดວัคซีนป้องกันโรคระบาดต่าง ๆ และการจัดการขาย

ข. พืชผัก ໄດ້ແກ່ การจัดหาพันธุ์พืช การจัดหาสารเคมีต่าง ๆ การจัดทำน้ำใจ การจัดซื้อ อุปกรณ์การเกณฑ์ การแพ้วางพื้นที่เพาะปลูก การเพาะปลันพันธุ์ การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก ขึ้น แปลงเพาะปลูก การปัก การให้น้ำ การใส่ปุ๋ย การกำจัดวัชพืช การพ่นสารเคมีปรับพื้นที่ดิน การติดต่อขายผลผลิตกับพ่อค้าคนกลาง การเก็บเกี่ยวผลผลิต การขนส่งผลผลิตไปขายตลาดในเมือง

ก. ไม้ผลและไม้ตัดออก ໄດ້ແກ່การจัดหาพันธุ์ไม้ผลและไม้ตัดออก การเตรียมดินเพื่อปลูก การเตรียมแปลงพะປຸກไม้ตัดออก การจัดทำน้ำใจ การปัก การใส่ปุ๋ย การรดน้ำ และรักษา กำจัด วัชพืช การตัดแต่งกิ่งไม้ผล การพ่นสารเคมี การติดต่อขายผลผลิตกับพ่อค้าคนกลางการเก็บเกี่ยวผลผลิต และการขนส่งผลผลิตขายตลาดในเมือง

4.3 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยคำตาม การปักปักป่าเสริม และการ ป้องกันไฟป่า การเกณฑ์ตวนที่สูงที่สำคัญทำการเกณฑ์แบบหันมันໄคหรือเดบหมู่ การปักป่าทาง辦法นิด ผสมผสานในพื้นที่เดิมกันในรอบ 1 ปี การฝังกลบวัชพืชเพื่อเป็นปุ๋ยพืชสด การจัดการใช้สารเคมี และสกปรกที่ในการทำไร่เตือนลดลง

จาก 3 หัวข้อดังกล่าว ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ระบุคำตอบว่า “มีส่วนร่วมมาก” “มีส่วนร่วมปานกลาง” “มีส่วนร่วมน้อย” และ “ไม่มีส่วนร่วมเลย” โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้

มีส่วนร่วมทุกครั้ง	= 3 คะแนน
มีส่วนร่วมปานกลาง	= 2 คะแนน
มีส่วนร่วมน้อย นาน ๆ ครั้ง	= 1 คะแนน
ไม่มีส่วนร่วมเลย	= 0 คะแนน

ตอนที่ ๕ เป็นแบบสัมภาษณ์เดี่ยวกับปัญหาความต้องการที่ไว้ และข้อเสนอแนะของศศรีผ่านมือที่มีส่วนร่วมในการเกณฑ์ครบพื้นที่สูง

การทดสอบและปรับปรุงแบบสัมภาษณ์

ในการทดสอบแบบสัมภาษณ์ ได้นำไปทดสอบกับศศรีผ่านมือในหมู่บ้านแม่หินผู้ที่ 4 ตำบลแม่เหระน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คนครัว โดยไม่มีการทดสอบหากำ Reliability ทึ้งนี้เนื่องจากเป็นการวัดระดับของความมีส่วนร่วม ซึ่งมีความแตกต่างไปจากการวัดทักษะซึ่งมีการออกแบบค่า datum ให้

ผลจากการทดสอบสัมภาษณ์พบว่า ข้อมูลที่ฐานส่วนบุคคล ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ข้อมูลทางค้านสังคมมีความแตกต่างกันในแพ็คเกจครัวเรือน เว้น รายได้ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และข้อมูลทางค้านการมีส่วนร่วมในการเกณฑ์ครบพื้นที่สูงของศศรีผ่านมือ คือ การวางแผนปฏิบัติการเกณฑ์ การใช้แรงงานในกิจกรรมการเกณฑ์ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมที่ไม่แตกต่างกันมาก จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ระดับของการให้คะแนนในการมีส่วนร่วมตอนที่ 4 ส่วนข้อมูลเดี่ยวกับปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะนั้นศศรีผ่านมือ สามารถให้คำตอบได้เนื้อหา น่องมาจากการศึกษาข่าวมักไม่แสดงความคิดเห็นมาก่อน แต่เป็นหน้าที่ของพ่อเมือง ศศรีผ่านมือปัญหาของคนเมืองและของชนชั้น แต่ไม่สามารถที่เรียบร้อยแสดงความคิดเห็นออกมาก ได้ดังที่ได้กล่าวแล้วแต่ต้น

ด้วยเหตุผลถ้า ผู้วิจัยจะได้ปรับปรุงภาษาบุคคลและทำความเข้าใจกับข้อความในแบบสัมภาษณ์ให้ถูกต้องและสื่อเป็นภาษาที่น้องใช้ได้ถูกต้องทราบข้อมูลความต้องการที่สำคัญในแบบสัมภาษณ์ ใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ แต่ไม่ทำให้ข้อความนั้นเสียความหมายไปจากเดิม

การรวมรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ให้แบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ที่ได้สร้างขึ้นกับศศรีผ่านมือจากถุงตัวอย่างทั้งหมด 135 ครัวเรือนของหมู่บ้านใหม่หนองหอย และเมืองใหม่
2. ข้อมูลที่มีภูมิ (Secondary Data) ได้จากการรวมเอกสารของส่วนราชการได้แก่ ที่ว่าการอำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมชาวเขา สถาบันวิจัยชาวเขา และสำนักอนุรักษ์ชนเผ่าที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านใหม่ อัน ๑ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน บ้านใหม่หนองหอยและเมืองใหม่ ทั้งสองหมู่บ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวมรวมได้มาในคราวนี้คือเครื่องคอมพิวเตอร์科比โปรแกรมสถิติสำหรับรูปแบบของการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science, SPSS) ซึ่งประกอบด้วยสถิติที่ใช้กัน

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ปัจจัยทางค้านพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคม ใช้สถิติบรรยายคือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามใช้วิเคราะห์ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สำหรับตัวแปรอิสระดังต่อไปนี้ จำนวนแรงงานสามารถในครัวเรือน รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร การติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การเข้ารับฝึกอบรมการเกษตร และการได้รับข้อมูลทางการเกษตร

$$\text{สูตรที่ใช้ } r_{xy} = \frac{n\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2] [n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X และตัวแปร Y

X, Y คือ ผลรวมที่วัดได้จาก X และ Y ตามลำดับ

XY คือ ผลรวมของผลถูกระหว่าง X และ Y

X^2, Y^2 คือ ผลรวมกำลังสองของข้อมูลจาก X และ Y ตามลำดับ

n คือ จำนวนตัวอย่าง

เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ พิธิพ (2531:198) ได้แบ่งเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ดังนี้

ค่าของ r_{xy}	แสดงว่า
+.70 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางบวกสูง
+.50 ถึง .69	ความสัมพันธ์ในทางบวกและมากพอสมควร
+.30 ถึง .49	ความสัมพันธ์ในทางบวกและปานกลาง

+.10 ถึง .09	ความสัมพันธ์ในทางบวกและแทนไม่มีความสัมพันธ์เลย
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์เลย
-.01 ถึง -.09	ความสัมพันธ์ในทางลบและแทนไม่มีความสัมพันธ์เลย
-.10 ถึง -.29	ความสัมพันธ์ในทางลบและต่ำ
-.30 ถึง -.49	ความสัมพันธ์ในทางลบและปานกลาง
-.50 ถึง -.69	ความสัมพันธ์ในทางลบและมากพอสมควร
-.70 จนไป	ความสัมพันธ์ในทางลบและสูงมาก

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ใช้เครื่องมือวิเคราะห์คุณภาพดินด้วย ทดสอบ ไคสแควร์ (Chi-square Test) สำหรับตัวแปรอิสระต่อไปนี้ คือ อาชุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และแหล่งทุนทรัพย์ (ญี่ปุ่น, 2527:221:235)

คำนวณจากสูตร

$$\chi^2 = \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 = ค่าไคสแควร์

O = ค่าความถี่ที่ได้มาจากการสังเกต (Observed Frequency)

E = ค่าความถี่ที่ได้มาตามทฤษฎีหรือความที่คาดหวังไว้ (Expected Frequency)

การคำนวณค่าไคสแควร์ ที่มีข้อมูลของตัวแปรค่านี้ตั้ง (column) และตัวแปรแคนอน (row) ซึ่งค่าความเป็นอิสระ (degree of freedom) คือ ให้ลึกลึกลึกลึก

$$df = (c - 1)(r - 1)$$

เมื่อ c = แคลั่ง

r = แคนอน

นำค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณไปเปรียบเทียบกับค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ .05 และความเป็นอิสระ (df) เดียวกัน

การหาขนาดความสัมพันธ์ สามารถคำนวณโดยใช้ไวรชิลล์ Pearson ดังนี้

$$C = \frac{x^2}{\sqrt{x^2 + N}}$$

เมื่อ C คือขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์(Contingency Coefficient)

x^2 = ค่าไคแวร์แคร์

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

4. ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าตอบของตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนปฏิบัติการเกษตร การใช้แรงงานในกิจกรรมการเกษตรและการคุ้มครองพืชพรรณ คาดคะเนถึงเวลาต้องมีผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าตอบของตัวแปรดังกล่าว = .75

คำนวณทางสูตร

$$\begin{aligned} \text{อัตราการรับ} &= \frac{\text{ที่ถูก}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \\ &= \frac{\text{จำนวนถูก}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} = .75 \end{aligned}$$

เกณฑ์ระดับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าตอบของตัวแปร ดังนี้

คะแนน	เท่ากับ	ค่าเฉลี่ย
3	มาก	2.26 - 3.00
2	ปานกลาง	1.51 - 2.25
1	น้อย	0.76 - 1.50
0	ไม่ได้รับ	0.00 - 0.75